

ΤΗ Η΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΙΔ΄ Εβδομάδα
ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἦχος δ΄.

Τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.**

Ἄμην.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

**Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε
ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω**

**ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.**

**ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.**

**ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτά·**

ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
 ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά
 μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
 ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
 προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
 ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
 δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
 καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
 γῆ.

ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
 χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
 ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
 τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
 ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
 κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
 ἐρωδιοῦ ἢ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
 καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
 ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
 διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
 δρυμοῦ.

σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
 ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ

εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
 αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
 ἑσπέρας.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
 πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
 γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
 εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν
 ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
 οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
 τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον, **δόντος σου**
αὐτοῖς συλλέξουσιν.

ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
 ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
 αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
 αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
 κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
 πρόσωπον τῆς γῆς.

ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
 εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
 αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
 τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ
 καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ

Θεῶ μου ἕως ὑπάρχω·
 ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
 εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
 εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
 σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
 ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
 τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
 ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
 καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,**

καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,

καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ἵτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε,

ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου
 πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν
 τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς σὲ εἰσάκουσόν
 μου, Κύριε.

ὁ β' χορός.

• Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
 θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
 χειρῶν μου θυσία ἑσπερινὴ εἰσάκουσόν
 μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
 θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
 Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
 πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
 ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
 ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
 ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
 με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
 τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
 εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα
 πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
 ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
 τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾱ αὐτῶν
 παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
 μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν
 ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς

συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ
ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς

**Ἰδιόμελα τῆς Θεοτόκου Ἦχος πλ. β'
Σεργίου.**

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἐστιν.

**Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις
ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον
ἐπὶ γῆς ἐαυτῷ προητοίμασεν, ὁ
στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς,
οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλανθρωπία
κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης,
φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν
Μητέρα αὐτοῦ, ὁ τῶν θαυμασίων Θεός,
καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς, Κύριε δόξα
σοι.**

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. β'.

**Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί·
ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ νυμφών, καὶ ἡ
βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστροῦ
προελήλυθε, καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη
ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον
τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη καὶ μόνον**

εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην,
πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.**

Ἦχος πλ. β΄.

Εἰ καὶ θεῖω βουλήματι, περιφανεῖς
στεῖραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ
πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων,
θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ
ἀγόνου παραδόξως τεχθεῖσα μητρός,
ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τὸν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ
φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστρός· ἡ μόνη πύλη
τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν
διελθὼν κεκλεισμένην διεφύλαξε· καὶ
πάντας σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν
αὐτός, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, σωτηρίαν
ἀπειργάσατο.

**Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.**

Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον στείρωτικαὶ πύλαι ἀνοίγονται,
καὶ πύλη παρθενικὴ θεία προέρχεται.
Σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται,
ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα,
δι' ἧς τὰ ἐπίγεια, τοῖς οὐρανοῖς
συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Στίχ. Αίνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ
προοίμια· σήμερον ἔπνευσαν αὖραι,
σωτηρίας προάγγελοι· ἡ τῆς φύσεως
ἡμῶν διαλέλυται στείρωσις· ἡ γὰρ στεῖρα
μήτηρ δείκνυται, τῆς παρθενευούσης
μετὰ τόκον τοῦ κτίσαντος, ἐξ ἧς τὸ
ἀλλότριον οἰκειοῦται ὁ φύσει Θεός, καὶ
τοῖς πλανηθεῖσι διὰ σαρκὸς σωτηρίαν
ἀπεργάζεται, Χριστὸς ὁ φιλόανθρωπος,
καὶ λυτρωτῆς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ στεῖρα Ἄννα τίκτει θεόπαιδα,
τὴν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν
προεκλεχθεῖσαν, εἰς κατοίκησιν τῷ
παμβασιλεῖ, καὶ Κτίστη Χριστῷ τῷ Θεῷ,
εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας οἰκονομίας· δι'
ἧς ἀνεπλάσθημεν οἱ γηγενεῖς, καὶ
ἀνεκαινίσθημεν ἐκ τῆς φθορᾶς, πρὸς
ζωὴν τὴν ἀληκτον.

**Δόξα ... καὶ νῦν ... Ἰδιόμελον τῆς
Θεοτόκου Ἦχος πλ. β'.**

Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις
ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον
ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν, ὁ
στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς,

οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλανθρωπία
κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ρίζης
φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν
Μητέρα αὐτοῦ, ὁ τῶν θαυμασίων Θεός,
**καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς, Κύριε δόξα
σοι.**

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

**Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, **Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.****

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας Ἦχος πλ. β'.

**Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.**

**Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.**

**Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ
ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.**

**Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.**

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 28, 10-17).

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν. Καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλιμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς· Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ, ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορράν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάση, οὔ ἐὰν πορευθῆς· καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος

**οὔτος! Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος
Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.**

**Προφητείας, Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 43, 27 & 44, 1-4).**

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος (μδ' 1). Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός, Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὔτος κάθηται ἐπ' αὐτὴν τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἴκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 9, 1-11).

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον καὶ ὑπῆρξε στύλους ἑπτὰ. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με, καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πῖετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν, ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει, ὃ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν, ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· (οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ). Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἔλεγχε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις, (τὸ γὰρ γνῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς)· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις **χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.**

Ὁ διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.**

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
  - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
  - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
  - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
  - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
  - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
  - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
  - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ

ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξι)**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
  - **Κύριε ἐλέησον.**
  - **Ἄντιλαβοῦ,** σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
    - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν** πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.
  - **Παράσχου Κύριε.**
  - **Ἄγγελον** εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
    - **Παράσχου Κύριε.**
    - **Συγγνώμην** καὶ ἄφεσιν τῶν
ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
      - **Παράσχου Κύριε.**

- **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
    - **Παράσχου Κύριε.**
  - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοία ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
    - **Παράσχου Κύριε.**
  - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
    - **Παράσχου Κύριε.**
      - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
        - **Σοὶ Κύριε.**
- Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**
- Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.**
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
- Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. ᾠχος α'. Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, λαοὶ σήμερον γέγονεν· ἰδοὺ γὰρ ἡ προορισθεῖσα ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων,

Μήτηρ καὶ Παρθένος, καὶ δοχεῖον Θεοῦ,
 ἐκ στεῖρας γεννηθῆναι προέρχεται· ἄνθος
 ἐκ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ
 ῥάβδος ἐβλάστησεν. Εὐφραινέσθω Ἄδὰμ
 ὁ προπάτωρ, καὶ ἡ Εὐα ἀγαλλιάσθω
 χαίρουσα· ἰδοὺ γὰρ ἡ οἰκοδομηθεῖσα ἐκ
 πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ, τὴν θυγατέρα καὶ
 ἀπόγονον, μακαρίζει ἐμφανῶς· Ἐτέχθη
 μοι γὰρ φησι λύτρωσις, δι' ἧς ἐκ τῶν
 δεσμῶν τοῦ Ἄδου ἐλευθερωθήσομαι.
 Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυΐδ κρούων τὴν
 κινύραν, καὶ εὐλογεῖτω τὸν Θεόν· ἰδοὺ
 γὰρ ἡ Παρθένος πρόεισιν **ἐκ πέτρας
 ἀγόνου, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν.**

Ἦχος β'.

Τὶς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων γίνεται;
 Ἰωακείμ καὶ Ἄννα πανηγυρίζουσι
 μυστικῶς. Συγχάρητε ἡμῖν λέγοντες,
 Ἄδὰμ καὶ Εὐα σήμερον· ὅτι τοῖς πάλαι
 παραβάσει κλείσασι Παράδεισον,
 καρπὸς εὐκλεέστατος ἡμῖν ἐδόθη, ἡ
 θεόπαις Μαρία, **ἀνοίγουσα τούτοις πᾶσι
 τὴν εἴσοδον.**

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά. Ἰδιόμελα. Ἦχος δ' Γερμανοῦ Πατριάρχου.

**Ἡ παγκόσμιος χαρά, ἐκ τῶν δικαίων
 ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης,
 ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι'**

ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ναὸς Θεοῦ
 ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ
 ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς
 ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ
 τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἔκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ
 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ
 λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός
 σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ
 κάλλους σου.

Δι' Ἀγγέλου προρρήσεως, γόνος
 πάνσεπτος, ἐξ, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης τῶν
 δικαίων, σήμερον προῆλθες Παρθένε,
 οὐρανὸς καὶ θρόνος Θεοῦ, καὶ δοχεῖον
 καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύουσα
 παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε,
 κατάρας ἀναίρεσις, εὐλογίας ἢ
 ἀντίδοσις. Διὸ ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη
 θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν
 οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Στεῖρα ἄγονος ἢ Ἄννα, σήμερον χεῖρας
 κροτεῖτω φαιδρῶς· λαμπροφορεῖτω τὰ
 ἐπίγεια, βασιλεῖς σκιρτάτωσαν· ἱερεῖς ἐν
 εὐλογίαις εὐφραινέσθωσαν, ἐορταζέτω ὁ
 σύμπας κόσμος· ἰδοὺ γὰρ ἡ Βασίλισσα
 καὶ ἄμωμος νύμφη τοῦ Πατρός, ἐκ τῆς
 ρίζης τοῦ Ἰεσσαὶ ἀνεβλάστησεν, Οὐκ ἔτι
 γυναῖκες ἐν λύπαις τέξονται τέκνα· ἢ

χαρὰ γὰρ ἐξήνθησε, καὶ ἡ ζωὴ τῶν
 ἀνθρώπων ἐν κόσμῳ πολιτεύεται. Οὐκ
 ἔτι τὰ δῶρα τοῦ Ἰωακείμ ἀποστρέφονται·
 ὁ θρῆνος γὰρ τῆς Ἄννης εἰς χαρὰν
 μετεβλήθη. Συγχαρήτέ μοι λεγούσης, πᾶς
 ἐκλεκτὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ γὰρ δέδωκέ μοι
 Κύριος, τὸ ἔμψυχον παλάτιον τῆς θείας
 δόξης αὐτοῦ, εἰς κοινὴν εὐφροσύνην καὶ
 χαρὰν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. δ'.

**Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, πρὸς τὴν
 Παρθένον δράμωμεν·** ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται,
 ἡ πρὸ γαστρὸς προορισθεῖσα τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν Μήτηρ, τὸ τῆς παρθενίας
 κειμήλιον, ἡ τοῦ Ἀαρὼν βλαστήσασα
 ῥάβδος, ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἰεσσαί, τῶν
 Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν δικαίων,
 Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τὸ βλάστημα. Γεννᾶται
 τοίνυν, καὶ ὁ κόσμος σὺν αὐτῇ
 ἀνακαινίζεται, Τίκτεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία
 τὴν ἑαυτῆς εὐπρέπειαν καταστολίζεται, ὁ
 ναὸς ὁ ἅγιος, τὸ τῆς θεότητος δοχεῖον, τὸ
 παρθενικὸν ὄργανον, ὁ βασιλικὸς
 θάλαμος, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς
 ἀπορρήτου ἐνώσεως, τῶν συνελθουσῶν
 ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων, ἐτελεσιουργήθη
 μυστήριον· ὃν προσκυνοῦντες
 ἀνυμνοῦμεν, **τὴν τῆς Παρθένου
 πανάμωμον γέννησιν.**

**Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου Ἦχος δ'.

**Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε
πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν
ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν
εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον,
ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον. (γ')**

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
  - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
    - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
    - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
  - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
    - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
      - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
      - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
  - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,

ιεροδιακόνων καὶ μοναχῶν , καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

**ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησία,
Μητροπόλει, Ἐνορία καὶ Πόλει ταύτη εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.**

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.**

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, ἥς το
γενέθλιον εορτάζομεν, δυνάμει τοῦ
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων
δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ
τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου
προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ
θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου
(τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ
ἁγίου **(τῆς ἡμέρας)**, οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἀμήν.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμήν.

**Τῆ Ἡ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς
Σεπτεμβρίου 2023.**

**Παρασκευή. Ἰδ' εβδομάδα
Ματθαίου. Ἦχος δ'.**

**Τὸ γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας.**

ὉΡΘΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.**

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἄγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

**Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.**

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία **(ἐκ γ')**.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **(ἐκ β')**.

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ· πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου

Ψαλμὸς 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου·
οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ῶρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμνησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου. οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως· οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ· πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ

χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
 οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
 τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ
 ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
 τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
 μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
 σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
 αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
 μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
 γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
 μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
 Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν
 αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
 ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη
 τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').**

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ
ζωή μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ἧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
χειρός σου ἀπώσθησαν.
ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ
πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθην
καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου·
μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἐξομολογήσονται σοι;

μὴ διηγῆσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
 θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
 γῆ ἐπιλελησμένη;
 κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
 πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
 ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου,
 ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
 νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
 καὶ ἐξηπορήθην.
 ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ
 φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν
 ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
 καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
 ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
 κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί,
 πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
 αὐτοῦ·
 εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
 ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
 αὐτοῦ·

τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἄετοῦ ἢ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρίμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆι,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·

οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,

ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ

ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε

Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,

ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,

ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·

ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν
 λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
 λόγων αὐτοῦ.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
 αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
 θέλημα αὐτοῦ·

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
 αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
 αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
 εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
 ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
 σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
 δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
 ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
 ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
 ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
 αἰῶνος·

καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
 ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
 χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
 ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
 (διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
 πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
 πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
 ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
 λάκκον.

ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός
 σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· γνώρισόν μοι,
 Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
 σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου·

ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
 πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
 ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
 με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ

θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου **(ἐκ β')**.
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῆ εὐθεία.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,**

καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοούντων,

καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.**

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη,
καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου Ἦχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε
πάση τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν
ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν
εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον,
ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον. (γ')

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
 βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς
 ἑορτῆς. Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τὸ ὤμοσέ σοι ὁ Θεός;
 Ἄ μοι ὤμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν
 ἰδού, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου
 δούς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ
 πλαστουργός, Χριστός ὁ νέος Ἀδάμ,
 ἐτέχθη βασιλεύς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου·
 καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν
 βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στεῖρα τίκτει,
 τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς
 ἡμῶν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τὸ ὤμοσέ σοι ὁ Θεός;
 Ἄ μοι ὤμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν
 ἰδού, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου
 δούς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ
 πλαστουργός, Χριστός ὁ νέος Ἀδάμ,
 ἐτέχθη βασιλεύς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου·
 καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν
 βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στεῖρα τίκτει,
 τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς
 ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Ἦχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὄσφύος τοῦ
 Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται
 σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται, ἡ
 σύμπασα καὶ θεουργεῖται. Συγχάρητε
 ὁμοῦ, ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε
 αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν, Ἰωακείμ
 εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει
 κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν
 Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὄσφύος τοῦ
 Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται
 σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται, ἡ
 σύμπασα καὶ θεουργεῖται. Συγχάρητε
 ὁμοῦ, ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε
 αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν, Ἰωακείμ
 εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει
 κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν
 Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.**

Τὸ διὰ τὸν Πολυέλεον. Ἦχος πλ. δ'
Κάθισμα. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

**Ἀγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω·
 ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανός, ἐν γῆ ἐτέχθη, ἡ
 Θεόνομφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα
 βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ· καὶ χαίρει
 ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακείμ. Ράβδος λέγων
 ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστός,**

ἐβλάστησεν ἐκ ρίζης Δαυΐδ. **Ὅντως
θαῦμα παράδοξον!**

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Κάθισμα Ἦχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσήφ .**

**Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος
ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον
ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται
εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἄδὰμ
κατακρίνεται· ἡ Εὐὰ τῶν δεσμῶν
ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κρίζομεν
βοῶντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνη Ἄγνη·
Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάση τῇ
οἰκουμένῃ**

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

- **Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου.**
- **Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου.**
- **Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.**
- **Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.**

Δόξα Πατρὶ ...

**Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ
τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.**

Καὶ νῦν ...

**Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν
πρὸς ζωογονίαν.**

Προκείμενον Ἦχος δ'.

**Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν
πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.**

**Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν
πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.**

Στίχ. Ἦκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ
κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ
λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός
σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ
κάλλους σου.

**Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν
πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.**

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις
ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἄγιω Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (ἐκ γ').

**Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').
 Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.
 Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
 Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκᾶν** ἁγίου Εὐαγγελίου
 ...
 Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα
 Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ
 σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα · καὶ εἰσῆλθεν
 εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο
 τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ
 Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας,
 ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς ·
 καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ
 Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ,
 καὶ εἶπεν · Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ
 εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.
 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ
 τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; ἰδοὺ γάρ, ὡς
 ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς
 τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ
 βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ
 πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς
 λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ
 εἶπε Μαριάμ · Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου
 τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου

ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
  - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
  - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
  - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
  - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα
συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου
τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη
Ἱερουσαλήμ·
  - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα·
  - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Και ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ ... Ἦχος β'.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν ...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.

Τὸ Ἰδιόμελον Ἦχος δ'.

Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν δικαίων
ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης,
ἡ πανύμνητος Παρθένος, ἥτις δι'

ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ναὸς Θεοῦ
 ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ
 ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς
 ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ
 τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONEΣ.

**Τοῦ Μηναιίου Κανῶν α', Ὡδὴ α', τῆς
 Θεοτόκου Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν.**

Ὁ Εἰρμός.

«Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
 Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ
 ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε,
 δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται»

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι,
 τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον, ἐπιδημήσασαν,
 εἰς βροτῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον
 Κόρην, ὕμνοις τιμήσωμεν. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ
 τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος,
 μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει,
 σὲ πάντες ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα, δι'
ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν, τῆς καταπτώσεως,
τῆς εἰς Ἄδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν
ζωοδότην, ὕμνοις δοξάζουσιν.

**Κανὼν δεύτερος. ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.
Τῷ συντρίψαντι πολέμους.**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Χορευέτω πᾶσα κτίσις, εὐφραινέσθω καὶ
Δαυΐδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ
σπέρματος αὐτοῦ, προῆλθε ῥάβδος,
ἄνθος φέρουσα τὸν Κύριον, καὶ
λυτρωτὴν τοῦ παντός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Ἡ Ἁγία τῶν Ἁγίων, ἐν ἀγίῳ ἱερῷ βρέφος
ἀνατίθεται, ἀνατραφῆναι ἐκ χειρὸς
Ἀγγέλου· πάντες οὖν πιστῶς
συνεορτάσωμεν, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Στεῖρα ἄγονος ἢ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ ἄτεκνος
Θεῶ· ἥδη γὰρ προώριστο, ἐκ γενεῶν
ἀγνῆς Παρθένου Μήτηρ· ὅθεν ὁ τῆς
κτίσεως ἐβλάστησε, Κτίστης ἐν δούλου
μορφῇ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, τὴν τὸ ἔριον
Χριστῷ, μόνην ἐκ κοιλίας σου
προσαγαγοῦσαν, τὴν ἡμῶν οὐσίαν,
πάντες ἐκ τῆς Ἄννης τικτομένην σε,
ὕμνοις γεραίρομεν.

Δόξα ...

Τρία ἄναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὑμνῶ,
τρία συναΐδια, ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω·
εἷς γὰρ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι,
δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὶς ἐώρακε παιδίον, ὃ οὐκ ἔσπειρε
πατήρ, γάλακτι τρεφόμενον; ἢ ποῦ
τεθέαται παρθένος Μήτηρ; Ὅντως ὑπὲρ
ἔννοιαν ἀμφοτέρα, **Θεογεννητορ ἀγνή.**

**Τοῦ Μηναίου Κανῶν α΄. Ὡδή γ΄. Ἦχος
β΄. Στερέωσον ἡμᾶς.**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν
πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες
γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ
Θεὸν ἡμῶν. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ
στεύρας προήγαγε τὴν Παρθένον· ἣν
εἰσδῦναι κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας
ἀδιάφθορον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον,
τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὡς
Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν, **προστασίαν τε
πάντων καὶ βοήθειαν.**

Κανῶν δεύτερος. Ὡδή γ΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένη ἡ κοιλία σου σῶφρων
Ἄννα· καρπὸν γὰρ ἤνθησε παρθενίας,
 τὴν ἀσπόρως τὸν τροφέα τῆς κτίσεως,
 τεκοῦσαν καὶ λυτρωτὴν Ἰησοῦν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
 Σὲ μακαρίζει Ἀειπάρθενε πᾶσα κτίσις, ἐξ
 Ἄννης σήμερον γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ ρίζης
 Ἰεσσαὶ ράβδον ἄχραντον, τὸ ἄνθος
 Χριστὸν βλαστήσασαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
 Σὲ ἀνωτέραν πάσης κτίσεως Θεοτόκε,
 δεικνύων ἄχραντε ὁ Υἱός σου, τὴν ἐξ
 Ἄννης μεγαλύνει σου γέννησιν, καὶ
 πάντας εὐφραίνει σήμερον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
 Ἀνατραφεῖσα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων,
 Παρθένε ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνωτέρα
 ἀνεδείχθης τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην
 σαρκὶ κυήσασα.

Δόξα ...

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῆ
 οὐσία, ὑμνοῦμεν ἄχρονον τὸν Υἱόν σου,
 καὶ τὸ Πνεῦμα συναῖδιον σέβομεν, ὡς
 ἓνα τὰ τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὸν φωτοδότην καὶ ἀρχίζων τῶν
 ἀνθρώπων, τεκοῦσα ἄχραντε Θεοτόκε,
 ἀνεδείχθης θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 καὶ πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἡ Ὑπακοὴ Ἰηχος β'.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ Προφήτης, μόνῳ
τῷ Θεῷ ἡμῶν τηρουμένην, τὴν Ἁγίαν
Παρθένον ἐκάλεσε, δι' αὐτῆς διήλθεν ὁ
Κύριος, ἐξ αὐτῆς προῆλθεν ὁ Ὑψιστος,
καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπε,
λυτρούμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κανὼν α', Ὠδὴ δ', τῆς Θεοτόκου Ἰηχος β'

Ὁ Εἰρμός.

**«Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς
οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε
φιλόανθρωπε».**

Ἄνυμνοῦμέν σε Κύριε, τὸν τοῖς πιστοῖς
σωτήριον λιμένα, παρασχόντα πᾶσι τὴν
σὲ κυήσασαν.

Σὲ Θεόνυμφε καύχημα, πᾶσι Χριστὸς
ἀνέδειξε καὶ κράτος, τοῖς ὕμνοῦσι πίστει
σοῦ τὸ μυστήριον.

Ἄπειρόγαμε Δέσποινα, ταῖς σαῖς λιταῖς
λυτρούμενοι παισμάτων, **εὐγνωμόνως
πάντες σὲ μακαρίζομεν.**

**Κανὼν β', Ὠδὴ δ', τῆς Θεοτόκου Ἦχος
πλ. δ' Ὁ Εἰρμός.**

**«Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοὴν σου καὶ
ἐφοβήθην· ὅτι ἀρρήτῳ βουλή, Θεὸς ὢν
αἴδιος, ἐκ τῆς Παρθένου προῆλθες
σαρκωθεὶς, Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ,
δόξα τῇ δυνάμει σου».**

Τὴν πάνσεπτον γέννησιν τῆς Θεοτόκου,
ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, δοξολογοῦντες
πιστοί, τὸν ἄψευστον, τὸν τῷ Δαυΐδ
προομόσαντα καρπὸν, ἐκ τῆς ὀσφύος
παρασχεῖν, πίστει προσκυνήσωμεν.

Διήνοιξας Κύριε τὴν μήτραν Σάρρας,

καρπὸν ἐν γήρα τὸν Ἰσαὰκ παρασχών· ὁ αὐτὸς καὶ σήμερον, τῇ εὐσεβεῖ Ἄννη δέδωκας Σωτήρ, ἐκ μήτρας γόνιμον καρπὸν, ἄσπιλον Μητέρα τὴν σὴν.

Ἐπήκουσας Κύριε τῆς προσευχῆς μου, λεγέτω Ἄννα, ἐπαγγελίας καρπὸν, παρασχών μοι σήμερον, τὴν ἐκ πασῶν γενεῶν καὶ γυναικῶν προορισθεῖσαν, εἰς ἀγνὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

Συγχαίρει σοι σήμερον θεόφρον Ἄννα, ἡ οἰκουμένη· τοῦ λυτρωτοῦ γὰρ αὐτῆς, τὴν Μητέρα ἦνθησας, τὴν ἐκ ρίζης βλαστήσασαν Δαυΐδ, δυνάμεως ῥάβδον ἡμῖν, φέρουσας τὸ ἄνθος Χριστόν.

Δόξα...

Δοξάζω σε ἄναρχε Τριάς, ἀμέριστε τῇ οὐσίᾳ, χερουβικῶς ἐκβοῶν, τῇ πηλίνῃ γλώσσει μου· Ἄγιος Ἄγιος Ἄγιος, ὁ ὢν καὶ διαμένων εἰς αἰεὶ, εἷς Θεὸς ἀίδιος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Πεπλήρωνται Ἄχραντε, τῶν θεηγόρων αἱ προφητεῖαι, ἐν τῇ γεννήσει τῇ σῆ, τῶν πιστῶς καλούντων σε, σκηνὴν καὶ πύλην καὶ ὄρος νοητόν, βάτον καὶ ῥάβδον Ἁαράν, φυεῖσαν ἐκ ρίζης Δαυΐδ.

Καταβασία.

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα».

Κανών α', Ὡδή ε', τῆς Θεοτόκου Ἦχος β'
Ὁ Εἰρμός.

«Ὁ σκιογράφον ἀχλύν, αἰνιγμάτων
 σκεδάσας, καὶ τῶν πιστῶν ἐκβάσει τῆς
 ἀληθείας, διὰ τῆς θεόπαιδος,
 καταυγάσας τὰς καρδίας, καὶ ἡμᾶς τῷ
 φωτί σου Χριστέ καθοδήγησον».

Ἄνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τῶν πάντων
 αἰτίαν· τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι τὸν
 αἴτιον· ἧς τὸν τύπον ἔχαιρον, ἀξιούμενοι
 Προφῆται, ἐναργῆ σωτηρίαν ταύτης
 καρπούμενοι.

Τῆς ἀνίκμου ὁ βλαστὸς ράβδου τοῦ
 ἱερέως, τῷ Ἰσραὴλ ἐδήλωσε πρόκρισιν·
 καὶ νῦν τὴν λαμπρότητα, τῶν φυσάντων
 παραδόξως, δαδουχεῖ τὸ ἐκ **στείρας**
πανένδοξον κύημα.

Κανών β', Ὡδή ε', τῆς Θεοτόκου Ἦχος
πλ. δ' Ὁ Εἰρμός.

«Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν·
 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε,
 ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά
 σου ὀνομάζομεν».

Ἄχραντός σου ἡ γέννησις, Παρθένε
 ἄχραντε· ἄφραστος καὶ ἡ σύλληψις, καὶ ἡ
 ὠδὶς· ἄρρητος ὁ τόκος σου, νύμφη

ἀνύμφευτε· Θεὸς γὰρ ἦν, ὅλον φορέσας
ἐμέ.

Σήμερον εὐφραινέσθωσαν, Ἀγγέλων
τάγματα· ἄσμασι χορευέτωσαν οἱ ἐξ
Ἀδάμ· ἐτέχθη γὰρ ῥάβδος, τὸ ἄνθος
βλαστάνουσα, Χριστὸν τὸν μόνον
λυτρωτὴν τοῦ Ἀδάμ.

Σήμερον Εὐα λέλυται τῆς καταδίκης,
λέλυται καὶ ὁ Ἀδάμ, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς,
ἐπὶ τῇ γεννήσει τῇ σῆ βοῶν ἄχραντε· Ἐν
σοὶ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν.

Δόξα σοι τῷ δοξάσαντι, τὴν στεῖραν
σήμερον· ἔτεκε γὰρ τὴν ῥάβδον τὴν
ἀειθαλῆ, ἐξ ἐπαγγελίας, ἐξ ἧς
ἀνεβλάστησε Χριστός, τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς
ἡμῶν.

Δόξα ...

Ἄναρχον προσκυνοῦμέν σε Τριάς
ἀμέριστε, ἄκτιστον συναΐδιον καὶ
συμφυῆ, ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, τρισὶν
ὑποστάσεσιν, ὑπερφυῶς κηρυττομένην
ἀεί.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου Ἁγία Τράπεζα,
ἔμεινεν ἡ ἀγνεία σου ὡσπερ τὸ πρῖν,
ἀσινῆς Παρθένε· Χριστὸς γὰρ ὁ ἥλιος, ὡς
ἐκ παστοῦ νυμφίος ὥφθη ἐκ σοῦ.

**Κανών α', ᾠδὴ ς', τῆς Θεοτόκου Ἦχος β'
Ὁ Εἰρμός.**

«Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἴωνᾶς
ἐβόησε· Σὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος
Ἄδου δέομαι, ἵνα ὡς λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ
αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω
σοι».

Πρὸς Κύριον ἐν θλίψει στειρώσεως
ἐβόησαν, τῆς Θεομήτορος, οἱ θεόφρονες
γεννήτορες, καὶ ταύτην γενεαῖς γενεῶν
ἐκύησαν, εἰς κοινὴν σωτηρίαν καὶ
καύχημα.

Ἐδέξαντο οὐράνιον δῶρον ἀξιόθεον, τῆς
Θεομήτορος, οἱ θεόφρονες γεννήτορες,
αὐτῶν τῶν Χερουβὶμ ὑπερφέρον ὄχημα,
τὴν τοῦ Λόγου καὶ Κτίστου λοχεύτριαν.

**Κανών β', ᾠδὴ ς', τῆς Θεοτόκου Ἦχος
πλ. δ' Ὁ Εἰρμός.**

«Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλόανθρωπε, τὰ
κύματα τοῦ βίου χειμάζει με· ἀλλ' ὥσπερ
τὸν Ἴωνᾶν ἐκ τοῦ κήτους, ἀνάγαγε ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε
Κύριε».

Ἦμνοῦμεν τὴν ἀγίαν σου γέννησιν,
τιμῶμεν καὶ τὴν ἄσπορον σύλληψιν, σοῦ
νύμφη Θεόνυμφε καὶ Παρθένε· σκιρτῶσι
δὲ σὺν ἡμῖν Ἀγγέλων τάξεις, καὶ τῶν

Ἁγίων ψυχαί.

Ἁγίαν τῶν Ἁγίων ὑπάρχουσαν, οἱ
 σώφρονες πατέρες σου Ἄχραντε,
 ἀνέθεντό σε ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 ἀνατραφῆναι σεμνῶς, καὶ εἰς Μητέρα
 ἐτοιμασθῆναι αὐτῷ.

Αἱ στεῖραι καὶ μητέρες χορεύσατε·
 θαρσεῖτε καὶ σκιρτήσατε ἄγονοι· ἢ
 ἄτεκνος γὰρ στεῖρα, τὴν Θεοτόκον
 βλαστάνει, ἣτις λύσει τῶν ὠδίνων τὴν
 Εὐαν, καὶ τῆς ἀρᾶς τὸν Ἀδάμ.

Ἀκούω τοῦ Δαυΐδ μελωδοῦντός σοι·
 Ἀχθήσονται παρθένοι ὀπίσω σου,
 ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως· καὶ σὺν
 αὐτῷ σε κάγῳ, θυγατέρα τοῦ Βασιλέως
 ὑμνῶ.

Δόξα ...

Ἐν σοὶ τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον,
 ὑμνεῖται καὶ δοξάζεται ἄχραντε· Πατὴρ
 γὰρ ἠυδόκησε, καὶ ὁ Λόγος ἐσκήνωσεν ἐν
 ἡμῖν, καὶ θεῖον Πνεῦμα σοὶ ἐπεσκίασε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν θυμιατήριον γέγονας· τὸ πῦρ
 γὰρ ἐν γαστρὶ σου ἐσκήνωσεν, ὁ Λόγος ἐκ
 Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, καὶ ἐν ἀνθρώπου
 μορφῇ **καθωράθη, Θεογεννητορ ἀγνή.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον τοῦ μηναίου ἤχος δ'

Αὐτόμελον.

**Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας,
καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐά, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ
θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἄχραντε, ἐν
τῆ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ
ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων,
λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα
τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς
ζωῆς ἡμῶν.**

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχή ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς
στειρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε
καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα
Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν
ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ
προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν
παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ
χαράς, ἡ **στεῖρα** τίκτει τὴν **Θεοτόκον**, καὶ
τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῆ Η' τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου, τὸ
Γενέθλιον τῆς Ἑπεραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας.

Στίχοι.

Πάσας ἀληθῶς, Ἄννα, νικᾷς μητέρας,
Μήτηρ ἕως ἂν σὴ γένηται θυγάτηρ.
Ἐξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόη
Ἄννα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι αὐτάδελφοι,
Ῥοῦφος καὶ **ρουφιανός**, ξίφει
τελειοῦνται.

Στίχοι.

Κλίνων ἑαυτὸν Ῥουφιανὸς τῷ ξίφει,
Μένω σε, φησί, Ῥοῦφε, μὴ μέλλης, ἔπου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεβῆρος ξίφει
τελειοῦται.**

Στίχοι.

Ἐτοιμός εἰμι πρὸς τὸ πᾶν οἴσιν πάθος,
Σεβῆρος εἶπε, καὶ πρὸς με τὸ ξίφος;

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀρτεμίδωρος
πυρὶ τελειοῦται.**

Στίχοι.

Ἀρτεμίδωρος ὡς καθάλλεσθαι σθένει,
Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργῳ δεικνύει.

**Ὁ Ἅγιος νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ ἐν
Θεσσαλονίκη μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1774
ἀγχόνῃ τελειοῦται.**

**Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.**

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ.

Ὦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
ράβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς,
Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἦνωσεν,
ἐπ' εὖρους διαγράψας τὸ ἀήττητον
ὄπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
ὅτι δεδόξασται.

Ὦδὴ γ'.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου
 παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ
 προκρίνει τὸν ἱερέα, τῇ στειρευούσῃ δὲ
 πρῶν, Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε, ξύλον
 Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ῥοδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
 μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
 ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ῥοδὴ ε'.

Ἦ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη
 Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι' οὗ
 πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ
 δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί,
 τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν.

Ῥοδὴ ς'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας,
 Ἴωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
 σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς.
 Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον
 Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκί
 προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
 τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον
 φωτίσαντος.

Ῥοδὴ ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου,
 δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον
 ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς.
 Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε,
 θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον, ἀλλ'

άντηχούντι δροσοβόλω πνεύματι, πυρὶ
 συνόντες ἔψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος τῶν
 Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Στίχ. **Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
 προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

**Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος
 ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν,
 ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ
 πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ
 ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον,
 Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.**

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
 ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Κανὼν α', ᾠδὴ θ', τῆς Θεοτόκου Ἦχος
 β' Ὁ Εἰρμὸς.**

Ἦ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν
 ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν
 ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν,
 ἀφράστως σωματώσα-σα, εὐλογημένη
 πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. **(Δίς).**

Στίχ. **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ὁ τοῖς ἀπειθοῦσι λαοῖς, ἐξ ἀκροτόμου
 βλύσας νάματα, τοῖς εὐπειθοῦσιν ἔθνεσι
 χαρίζεται, ἐκ λαγόνων στειρωτικῶν,
 καρπὸν εἰς εὐφροσύνην ἡμῖν, σὲ
 Θεομητορ ἄχραντε, ἦν ἐπαξίως
 μεγαλύνομεν.

Στίχ. **Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν
ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν
ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς
Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν
Κτίστην γέφυραν, **σὲ Θεοτόκε**
μεγαλύνομεν.

Κανὼν β', Ὠδὴ θ', τῆς Θεοτόκου Ἦχος
πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ
ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα· ἐπὶ
σοὶ Θεοτόκε ἀμφότερα ὠκονομήθη. Διὸ
σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως
μακαρίζομεν. **(Δίς)**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Ἐπάξιον Θεομητορ τῆς σῆς ἀγνεΐας, τὸν
τόκον ἐκληρώσω δι' ἐπαγγελίας· τῇ ποτὲ
γὰρ ἀκάρπῳ, θεόβλαστος καρπὸς
ἐδόθη· διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς,
ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Πεπλήρωται τοῦ βοῶντος ἢ προφητεία,
φησὶ γάρ· Ἀναστήσω σκηνὴν τὴν
πεπτωκυῖαν, τοῦ ἱεροῦ Δαυΐδ, ἐν σοί,
Ἄχραντε προτυπωθεῖσαν, δι' ἧς ὁ σύμπαρ
τῶν ἀνθρώπων χοῦς, εἰς σῶμα
ἀνεπλάσθη Θεῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Τὰ σπάργανα προσκυνοῦμέν σου
Θεοτόκε, δοξάζομεν τὸν δόντα καρπὸν τῇ
πρώην στείρα, καὶ ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν

ἄγονον ἐκ παραδόξου· ποιεῖ γὰρ πάντα
ὅσα βούλεται, Θεὸς ὢν παντεξούσιος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Ἐβλάστησας νυμφοτόκε Ἄννα θεόφρον,
ἐκ μήτρας παρ' ἐλπίδα, καὶ ἐξ
ἐπαγγελίας, παρθενόφυτον ἄνθος,
θεόβλαστον ἀγνείας κάλλος· διὸ σε
πάντες μακαρίζομεν, ὡς ρίζαν τῆς ζωῆς
ἡμῶν.

Δόξα ...

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν
ἄναρχον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱὸν τε, καὶ
τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον
παγκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος
ἠδρασται, τῷ νεύματι τοῦ κράτους
αὐτῆς.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομήτορ,
τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα,
ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ
ἄνω θρόνοι· αὐτὸν δυσώπει
πανσεβάσμιε, **σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Καταβασία Ὠδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'.

Μυστικῶς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος,
ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ'
οὔ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῆ,
πεφυτούργηται δένδρον. Διὸ νῦν
ὑψουμένου, **προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ
μεγαλύνομεν.**

Ἄλλη.

**Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει
προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ
κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ
Προμήτορος ἢ παγγενῆς κατάρα
διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς
Θεομήτορος, ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν
οὐρανῶν μεγαλύνουσι.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος β' Γυναῖκες
ἀκουτίσθητε.

Ἀγάλλονται τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης
σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη,
Θεοκυῆτορ Μαρία, καὶ ἀπειρόγαμε
νύμφη· ἐν ἧ τῶν φυσάντων σε, τὸ
λυπηρὸν διέλυσας, τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος,
καὶ τῆς Προμήτορος Εὐας, τὴν ἐν τῷ
τίκτειν κατάραν.

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος β' Γυναῖκες
ἀκουτίσθητε

Ἄδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐα
μεγαλύνθητι, Προφῆται σὺν Ἀποστόλοις,
χορεύσατε καὶ Δικαίοις, κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ
κόσμῳ, Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ
τῶν Δικαίων σήμερον, Ἰωακείμ καὶ τῆς
Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
****πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.****

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· **Σοὶ **πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.****

Εἶτα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'
δευτεροῦντες τὸ α. Ἦχος α' . Ὡ τοῦ
παραδόξου θαύματος.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στείρας τίκτεται, ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος, οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκήνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στείρας τίκτεται, ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος, οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκήνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐκ στείρας καρπός, ἀναλάμψας νεύματι, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, καὶ παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν κοσμικὴν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε στείρωσιν.

Μητέρες σὺν τῇ Μητρὶ, τῆς Θεοτόκου
χορεύσατε κρᾶζουσαι· Κεχαριτωμένη
χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Στήλη σωφροσύνης ἔμψυχος, καὶ
λαμπρὸν δοχεῖον, ἀποστίλβον χάριτι, ἡ
Ἄννα ἡ εὐκλεῆς, φανεῖσα τέτοκε, τὴν
πρόβολον ἀληθῶς, τῆς παρθενίας τὸ
θεῖον ἀπάνθισμα, τὴν πάσαις
παρθενικαῖς, καὶ παρθενίας ποθούσαις
τὸ χάρισμα, τὸ τῆς παρθενίας κάλλος,
ἐμφανῶς βραβεύου- σαν, καὶ
παρέχουσαν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. β'.

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί·
ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ νυμφῶν, καὶ ἡ
βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς
προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη
ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον,
τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, **μόνη καὶ μόνον**
εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην,
πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν
ὕψιστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

**Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.**

**Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς
τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.**

**Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἀμήν.**

**Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Ἐπίκουρε, ἐλέησόν με,
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.**

**Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.**

**Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου
ὁψόμεθα φῶς.**

**Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

**Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε
πάση τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν
ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν**

εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον,
ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

**Τῆ Ἡ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς
Σεπτεμβρίου 2023.**

**Παρασκευή. Ἰδ' ἑβδομάδα
Ματθαίου. Ἦχος δ'.**

**Τὸ γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας.**

Εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν.

**Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νυν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Αμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ

τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

ἽΟτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἦχος β΄.

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
 βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄.

**Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
 καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

**Στίχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου
 θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

**Στίχ. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυΐδ,
 ἠτοιμάσα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

**Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών,
 ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἦχος δ΄.

Στίχ. α΄. Ὡδε κατοικήσω, ὅτι
ἠρετισάμην αὐτήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε
πάση τῇ οἰκουμένη· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν
ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν
εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον,
ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ
Ὑψιστος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε
πάση τῇ οἰκουμένη· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν
ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν
εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον,
ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν
δικαιοσύνῃ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε
πάση τῇ οἰκουμένη· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν
ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν

εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον,
ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἴσοδος.

Σοφία Ορθή.

Εἴσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

**Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε
πάση τῇ οἰκουμένη· ἐκ σοῦ γὰρ
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης,
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν
κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ
καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο
ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.**

**Ἀπολυτίκιον του Αγίου του Ιερού
Ναού.**

Κοντάκιον Ἦχος δ΄ Ἦχος δ΄.

Αὐτόμελον.

**Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας,
καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐά, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ
θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἄχραντε, ἐν
τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ**

ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων,
 λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα
 τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς
 ζωῆς ἡμῶν.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις
 ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπὸ
 τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
 Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ
 πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
 τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
 τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
 ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
 ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν

τάς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
 ὀσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
 τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
 Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
 ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος τῆς ἐορτῆς Προκείμενον.

Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ
 ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ
 τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα 2:5-11.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὁ
καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ
ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι
ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν
δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων
γενόμενος, καὶ σήματι εὐρεθεὶς ὡς
ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἐαυτὸν
γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου,
θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς
αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ
ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ
ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη
ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ
καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα
ἐξομολογήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς
Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. β'.

Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ
οὔς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,
καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ
ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους
σου.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν
οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, ι' 38 - 42, ια' 27 –
28.**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
κώμην τινά· γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα
ὑπεδέξατο αὐτόν. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή
καλουμένη Μαριάμ, ἣ καὶ
παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ
κυρίου ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ
Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλήν
διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν, Κύριε, οὐ
μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με
κατέλιπεν διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ ἵνα
μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν
αὐτῇ ὁ κύριος, Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς
καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλά, ἐνὸς δὲ ἐστὶν
χρεία• Μαριάμ γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα
ἐξελέξατο ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται
αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτόν
ταῦτα ἐπάρασά τις φωνὴν γυνὴ ἐκ τοῦ
ὄχλου εἶπεν αὐτῷ, Μακαρία ἡ κοιλία ἡ
βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.

Αὐτὸς δὲ εἶπεν, Μενοῦν μακάριοι οἱ
ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ
φυλάσσοντες αὐτόν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ
ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν

ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
 τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
 τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
 ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
 ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
 τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
 Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
 ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
 ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
 προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
 ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
 κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
 Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
 καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
 πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
 ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος
 λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
 μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθάρσις ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**Οἱ τὰ Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῶ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.**

**Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὄλων
ὑποδεξόμενοι.**

Ἡ Εἴσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.**

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἵπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἵπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
 ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
 ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
 ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
 σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
 ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
 τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ
 γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
 Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου
 Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερwsύνας,

Σαμουήλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὖρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διά τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμοιοῖα
 ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ἢ

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
 στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
 ῥύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς

ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ
 συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 Προφητῶν.

- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
  - Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
 πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν
 εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
 κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ
 πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
 κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

**Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μού ἐστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὡσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,

τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῆς
δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως.

Κανὼν β', Ὡδὴ θ', τῆς Ἑορτῆς Ἦχος πλ.

δ' Ὁ Εἰρμὸς.

«Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία,
καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα,
ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφότερα ὠκονομήθη.

Διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς,

ἀπαύστως μακαρίζομεν».

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶν,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνης
τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,
σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς
τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ

υιούς ημέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
παῖσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.
Σοι Κύριε.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἁγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ
Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς

αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. **(3)**

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Κοινωνικόν.

**Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.**

Ἀλληλούϊα.

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ —
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἀμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ἦχος β'.

**Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις άφεσιν αμαρτιών
και εις ζωήν αιώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ήμών αινέσεώς
σου, Κύριε, όπως ύμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ότι ήξίωσας ήμάς μετασχεϊν τών
άγιών μυστηρίων Σου. στήριξον ήμάς έν
τῷ σῷ άγιασμῷ όλην τήν ήμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. Άλληλουϊα,
Άλληλουϊα, Άλληλουϊα.**

**Εϊη τό όνομα Κυρίου εύλογημένον από
τοῦ νῦν, και έως τοῦ αιώνος (έκ γ').**

Άπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστός ό άληθινός Θεός ήμών,
ταϊς πρεσβείαις τής παναχράντου και
παναμώμου άγίας αύτοῦ Μητρός, ής το
γενέθλιον εορτάζομεν, δυνάμει τοῦ
τιμίου και ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
προστασίαις τών τιμίων, έπουρανίων
δυνάμεων άσωμάτων· ίκεσίαις τοῦ
τιμίου και ένδόξου, προφήτου
προδρόμου και βαπτιστοῦ Ιωάννου, τών
άγιών, ένδόξων και πανευφήμων
άποστόλων, τών άγιών ένδόξων και
καλλινίκων μαρτύρων· τών όσίων και
θεοφόρων πατέρων ήμών· τοῦ άγίου
(τοῦ ναοῦ)· τών άγιών και δικαίων
θεοπατόρων Ιωακειμ και Άννης· τοῦ

ἀγίου(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Δί εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.